

DENUMIRI DE MAMIFERE ÎN LEXICONUL DE LA BUDA (1825)

MARIA ALDEA

Universitatea „Babeș-Bolyai”, Cluj-Napoca

1. Introducere

Studiul nostru are ca obiectiv examinarea denumirilor de mamifere înregistrate în dicționarul în patru limbi apărut la Buda, în 1825, dintr-o perspectivă formală și semantică prin raportare la norma lingvistică actuală, înscriindu-se în seria de lucrări pe care le-am realizat, consacrate denumirilor de insecte, respectiv denumirilor de păsări (Aldea 2015a; Aldea 2015b).

Se cuvine menționat că, la fel ca în cazul celorlalte analize, și în ceea ce privește denumirile de mamifere, articolele consacrate acestora nu se bucură de un tratament lexicografic unitar la nivelul marcării informațiilor gramaticale, al realizării definiției sau al indicării corespondentelor în celelalte limbi ale dicționarului.

Redactorii *Lexiconului de la Buda* (de aici: *LB^e*) înregistrează pentru conceptul de „animal” doi termeni generici ce acoperă întregul regn animal: *gadină* (cf. *LB^e*, s.v. *Gadină*) și *dobitoc* (cf. *LB^e*, s.v. *Dobitocu*). Pe lângă aceștia, notăm prezența unei serii lexicale sinonimice care desemnează doar animalele sălbatice: *beală* (cf. *LB^e*, s.v. *Bélă*), *fiară* (cf. *LB^e*, s.v. *Féră*), *bestie* (cf. *LB^e*, s.v. *Bestia*), *jiganie* (cf. *LB^e*, s.v. *Jiganie*), *jigăranie* (cf. *LB^e*, s.v. *Jigăranie*), *jivină* (cf. *LB^e*, s.v. *Jivină*), *jovină* (cf. *LB^e*, s.v. *Jovină*), *jivinuță* (cf. *LB^e*, s.v. *Jivinuță*) etc. (vezi Aldea 2015b: 219; Morcov 2007, 2010).

2. Denumiri de mamifere în *Lexiconul de la Buda* (1825)

Raportându-ne la taxonomia realizată de Kindersley (2007), am identificat în lexicon doar termeni ce denumesc mamifere aparținând subclasei placentarelor. Să-i examinăm!

(1) Ordinul Insectivora (insectivore)

Termenii înregistrați și definiți din acest ordin sunt: *arici*, *sobol* și *șoarece-de-pădure*. Din cei trei termeni consemnați, doar pentru substantivul *arici* (cf. *LB^e*, s.v. *Ariciu*) este marcată, sub primul sens, indicația de domeniu „o jivină” (care a dezvoltat sensul specializat de *târătoare*; cf. Avram 2001: 243 ș.u.), urmată de corespondentele în latină, maghiară și germană. În plan lexical, remarcăm prezența sinonimelor *sobol* (cf. *LB^e*, s.v. *Sobolu*), astăzi cuvânt învechit, și *șoarece-de-pădure* (cf. *LB^e*, s.v. *Sórece de pădure*) pentru a desemna *cârțița*.

(2) Ordinul Chiroptera (lilieci)

Redactorii dicționarului notează doar termenul generic pentru specie: *liliac* (cf. *LB^e*, s.v. *Liliacu*). Singura remarcă aici vizează prezența substantivului *jivină* în interiorul definiției cu rol de marcă de domeniu.

(3) Ordinul Pinnipedia (pinipede)

Singurul termen înregistrat, sub forma unui substantiv compus, este *vișel-de-mare* (cf. *LB^e*, s.v. *Vișelul de mare*), sinonim pentru *focă*. Exceptând marcajul clasei gramaticale, redactorii nu indică alte elemente de natură gramaticală sau semantică.

(4) Ordinul Proboscidea (elefanți)

Este consemnat doar termenul generic ce desemnează familia: *elefant* (cf. *LB^e*, s.v. *Elefant*).

(5) Ordinul Primates (primate)

Examinarea corpusului nostru ne-a permis repertorierea atât a termenului generic ce desemnează ordinul, *simie* (cf. *LB^e*, s.v. *Simie*), apreciat azi ca învechit, cât și a sinonimelor cu circulație regională ale acestuia, și anume *moimă* (cf. *LB^e*, s.v. *Moimă*), cuvânt învechit, și *măimucă* (cf. *LB^e*, s.v. *Măimucă*), variantă a lui *maimucă*. Notăm că fiecare din cei trei termeni are marcată desinența de plural, și anume *-i* – pentru *simie* și *măimucă*, respectiv *-e*, pentru *moimă*.

(6) Ordinul Rodentia (rozătoare)

(6.1) Subordinul rozătoarelor de tipul veverișelor

Redactorii dicționarului consemnează termenul *breb* (cf. *LB^e*, s.v. *Brebu*), apreciat azi drept sinonim învechit pentru *castor*, respectiv *veverișă* (cf. *LB^e*, s.v. *Veverișă*). În cazul lui *breb*, notăm realizarea pluralului prin desinența *-uri*, diferită de cea înregistrată de dicționarele actuale, *-i*.

(6.2) Subordinul rozătoarelor de tipul șoarecilor

Semnalăm prezența termenului generic ce desemnează subordinul, *șoarece* (cf. *LB^e*, s.v. *Sórece*) [cu derivatele lexicale *șorecel*, *șorecuțiu* (cf. *LB^e*, s.v. *Șorecelu*, *Șorecuțiu*) – considerate azi variante fonetice cu circulație regională, unde doar al doilea termen beneficiază de precizarea „diminutiv”], dar și cu o delimitare între specii, și anume *șoarece-de-apă* (cf. *LB^e*, s.v. *Sórece de apă*).

Un alt termen înregistrat cu valoare generică pentru specie este *hârciog* (cf. *LB^e*, s.v. *Hîrciog*). În cazul acestuia, exceptând informația gramaticală de gen și de clasă, termenul este definit prin corespondentele în latină, maghiară și germană.

(7) Ordinul Lagomorpha (iepuri)

Notăm prezența termenilor *iepure* – *iepuroaie* (cf. *LB^e*, s.v. *Iepure*, *Iepuróe*), dar și a derivatelor diminutive *iepuraș*, *iepuruș*, *iepurel* (cf. *LB^e*, s.v. *Iepurașu*, *Iepurușiu*, *Iepurelu*). Spre deosebire de celelalte cuvinte din această serie, doar *iepurel* beneficiază de precizarea „diminutiv”. Remarcăm ocurența în expresia substantivului feminin singular a sufixului moțional învechit *-oae* (citit: *-oaie*), față de actualul *-oaică*, pluralul realizându-se prin desinența *-i*. De asemenea, constatăm existența unei delimitări între specii, prin repertorierea termenului *iepure-de-casă* (cf. *LB^e*, s.v. *Iepure de casă*).

(8) Ordinul Carnivora (carnivore)

(8.1) Familia Canidae (câini) este reprezentată în dicționar doar prin 3 specii consemnate prin termeni cu sens generic: *câne* – *cățea*, *vulpe* – *vulpoi*, *lup* – *lupoaie*.

Pentru prima pereche, *câne* – *cățea* (cf. *LB^e*, s.v. *Câne*, *Cățea*), notăm prezența derivatelor substantivale diminutive *cățel*, *cățelaș*, *cățeluș*, *cățelușă* (citit și: *cățâl*, *cățâlaș*, *cățăluș*, *cățălușă*) (cf. *LB^e*, s.v. *Cățelu*, *Cățelasu*, *Cățelusu*, *Cățelușă*) – ultimul fiind un derivat moțional. În cazul diminutivului *cățelușă*, remarcăm existența unui element lexical sinonim, *tăbălușă* (cf. *LB^e*, s.v. *Tăbălusă*), cu circulație regională. De asemenea, înregistrăm prezența mai multor specii ce au denumiri specializate pentru diverse tipuri de câini (cf. Avram 2001: 243 ș.u.): *vișlă* (cf. *LB^e*, s.v. *Vișlă*) [‘femela prepelicarului’, variantă a lui

vijlă (cf. *DLR^a*, s.v. *vijlă*), *mozoc* (cf. *LB^e*, s.v. *Mosocu*) [‘câine mare ciobănesc’ (cf. *DLR^a*, s.v. *mozoc*)], *zavod* sau *zăvod* cu circulație regională (cf. *LB^e*, s.v. *Zavodu*) [‘câine mare ciobănesc’ (cf. *DLR^a*, s.v. *zăvod*)], *ogar* (cu perechea, *ogarcă*) (cf. *LB^e*, s.v. *Ogaru*), *javră* sau *jeavră* (cf. *LB^e*, s.v. *Javră*, *Jévră*), fiecare beneficiind de o intrare distinctă, cum, de altfel, în definiția cuvântului *câine* (cf. *LB^e*, s.v. *Câne*) redactorii disting mai multe specii: *câne-de-vânat*, *câne-măcelăresc*, *câne-pecăresc*. În cazul substantivului *javră*, definiția înregistrează, sub primul sens, sintagma „vreun câne”, față de conotația actuală „câine mic, slab, prăpădit” (cf. Ciorănescu 2007, s.v. *javră*) sau „câine bătrân” (cf. *DLR^a*, s.v. *javră*).

Pentru a doua pereche, *vulpe* – *vulpoi* (cf. *LB^e*, s.v. *Vulpe*, *Vulpoi*), înregistrăm nu numai prezența formelor diminutive *vulpiță*, *vulșoară* (cf. *LB^e*, s.v. *Vulpiță*, *Vulșoară*), dar și a substantivului compus *vulpe-de-mare* ca delimitare între specii (cf. *LB^e*, s.v. *Vulpe de mare*).

În cazul ultimei perechi, *lup* – *lupoai* (cf. *LB^e*, s.v. *Lupu*, *Lupoe*), notăm marcarea desinenței de plural atât pentru masculin, *-i*, cât și pentru feminin, *-i*, față de desinența actuală de plural masculin *-i*, respectiv de plural feminin, *-e*. Mai mult, remarcăm faptul că în expresia substantivului feminin *lupoai* este prezent sufixul moțional învechit *-oai* (citit: *-oai*), față de actualul *-oaiță*, pluralul feminin fiind realizat prin afixul *-oi*, față de forma actuală *-oai* [vezi, în acest sens, și *supra* 2., (7)].

(8.2) Familia Ursidae (urși)

Singura pereche consemnată este *urs* – *ursoai* (cf. *LB^e*, s.v. *Ursu*, *Ursoe*), termeni cu sens generic. Notăm, la fel ca mai sus [vezi *supra* 2., (8.1)], realizarea femininului singular prin sufixul învechit *-oai* (citit: *-oai*), față de actualul *-oaiță*.

(8.3) Familia Mustelidae (mustelide)

Redactorii dicționarului înregistrează mai mulți termeni ce desemnează diverse specii, fiecare termen beneficiind de o intrare distinctă: *nevăstuică* (cf. *LB^e*, s.v. *Nevăstuică*) (subliniem indicarea desinenței de plural popular în *-e*, față de actualul *-i*), *nevăstuică-de-pădure* (cf. *LB^e*, s.v. *Nevăstuică de pădure*), *nurca* (cf. *LB^e*, s.v. *Norcă*), *dihorul* (cf. *LB^e*, s.v. *Dihoru*), *jderul* (cf. *LB^e*, s.v. *Jderu*, *Șderu*) (termen realizat printr-un dublet grafic *șd-/jd-*), *samur* (cf. *LB^e*, s.v. *Samuru*), respectiv *vidră* (cf. *LB^e*, s.v. *Vidră*). În cazul lui *vidră*, examinarea corespondentului latinesc ne permite să constatăm că redactorii confundă speciile, și anume structura lexicală *castor fiber* trimite în fapt la o specie ce integrează ordinul rozătoarelor de tipul verighetelor [cf. *supra* 2., (6.1)], denumirea latinescă a *vidrei* fiind *lutra lutra*. În ceea ce privește cuvântul *samur*, semnalăm atât prezența dubletului *-re/-ri* în realizarea pluralului, cât și faptul că dicționarele actuale îi atribuie drept sinonim învechit pe *sobol* [vezi *supra* 2., (1)].

(8.4) Familia Felidae (feline)

În lexicon sunt înregistrați termenii *pisică*, *râs*, *tigru*, *leopard* și *leu*.

Așa cum se poate constata la o atentă examinare a corpusului, cele mai multe echivalente le găsim în cazul substantivului *pisică* (cf. *LB^e*, s.v. *Pisică*), alături de care este înregistrat, sub o intrare distinctă, și termenul popular cu circulație regională *măță* (cf. *LB^e*, s.v. *Mișă*). Tot pentru *pisică*, notăm că acest substantiv realizează pluralul în *-e*, față de actualul *-i*. De asemenea, observăm că *pisică* figurează în pereche cu *cotoc* (cf. *LB^e*, s.v. *Cotocu*), *mărtan* (cf. *LB^e*, s.v. *Mărtanu*), *motoc/mâtoc* (cf. *LB^e*, s.v. *Motocu*, *Môtocu*), acestea din urmă comportându-se ca dublete fonetice. Pe lângă consemnarea acestor elemente lexicale, subliniem faptul că redactorii înregistrează și substantivul *măț* (cf. *LB^e*, s.v. *Mișiu*), ce desemnează „puiul pisicii” (cf. *DLR^a*, s.v. *măț*), însoțit de o bogată serie de derivate fie augmentative, fie diminutive realizate prin dublete sau triplete grafice și fonetice: *mățoiu*, *mățiuț/mățiuțuș*, *mățioc*, *mățiuță/mățiuțăuș*, *mitoc/motoc/mutoc*, *mățiușor*, *mățiușoară* (cf. *LB^e*, s.v. *Mișoiu*, *Mișiu*, *Mișiuțuș*, *Mișiuță*, *Mișiuțăuș*, *Mitocu*, *Mișiușor*, *Mișiușoară*).

Referitor la specia *râs* (cf. *LB^e*, s.v. *Risu*), remarcăm că forma cu care este consemnat în lexicon, *ris*, este considerată astăzi doar o variantă fonetică „învechită și regională” (Avram 2001: 248). În definiția pe care redactorii i-o acordă, notăm prezența sintagmei „fiară sălbatică”, al cărei rol este de a indica domeniul. În schimb, pentru actualul *tigru* (cf. *LB^e*, s.v. *Tigridu*), redactorii explică termenul printr-o indicație de domeniu: „fiară”.

Semnalăm, de asemenea, ocurența termenului generic *leopard* (cf. *LB^e*, s.v. *Leopardu*), respectiv a perechii *leu – leoaie/leoaică* (cf. *LB^e*, s.v. *Leu, Leóe, Leóică*). În cazul numelui feminin, observăm circulația în paralel a dubletelor lexicale *leoaie/leoaică*, a doua impunându-se în prezent ca normă.

(9) Ordinul Perissodactyla (mamifere imparicopitate)

Redactorii înregistrează în lexicon doar specii din familia Equidae (cai și specii înrudite). Astfel, prin intrări distincte este repertoriată nu numai perechea *cal – iapă* (cf. *LB^e*, s.v. *Calu, Épa, Iapă*), fiecare dintre cei doi termeni fiind realizat prin dublete sau triplete grafice în cadrul aceluiași articol, dar și descendenții, perechea *mânz – mână* (cf. *LB^e*, s.v. *Mânzu, Mână*) (în cazul lui *mânz*, notăm că, față de forma de plural consemnată, *mânzi*, cea impusă astăzi este *mânji*). Termenul *cal* beneficiază de prezența diminutivelor *călușel, căluț*, respectiv a augmentativului *căloi* (cf. *LB^e*, s.v. *Călușelu, Calutiu, Căloiu*). De asemenea, sunt înregistrați o serie de termeni ce denumesc cai atât după culoarea părului – *tarce* (cf. *LB^e*, s.v. *Tarce*), termen învechit, cu sensul de ‘cal bălțat, pestriț, târcat’ (cf. *DLR^a*, s.v. *tarce*), *peiu* sau *peiu* (cf. *LB^e*, s.v. *Péiu*) ‘cenușiu, murg’ (cf. *DLR^a*, s.v. *peiu*), *murg* (cf. *LB^e*, s.v. *Murgu*) ‘cal negru și cenușiu’ (cf. *DLR^a*, s.v. *murg*), *pintenog* (cf. *LB^e*, s.v. *Pintenogu*) ‘care are pete de culoare albă în jurul gleznei’ (cf. *DLR^a*, s.v. *pintenog*) sau echivalent lexical al acestuia din urmă, și anume *sarce* (cf. *LB^e*, s.v. *Sarce*) (în cazul lui *sarce*, subliniem faptul că apare marcat cu această conotație, pe lângă cele de ‘pasăre de apă’, ‘plantă’, doar sub sensul al treilea) –, cât și în funcție de calitățile, de însușirile lor: termenul popular cu circulație regională *mărțină* (cf. *LB^e*, s.v. *Môrțină*) (care e variantă a lui *mărțină*) cu sens peiorativ ‘iapă slabă, prăpădită, mârțoagă, gloabă’ (cf. *DLR^a*, s.v. *mărțină*) și dubletul *dabilă* sau *deabilă* (cf. *LB^e*, s.v. *Dabilă*), cu același sens peiorativ, sunt plasați în opoziție cu *armăsar* (cf. *LB^e*, s.v. *Armăsariu*) ‘cal falnic, mândru, iute’ (cf. *DLR^a*, s.v. *armăsar*), *parip* (cf. *LB^e*, s.v. *Paripu*) ‘cal tânăr, sprinten și frumos’ (cf. *DLR^a*, s.v. *parip*), *telegar* (cf. *LB^e*, s.v. *Telegariu*) ‘cal tânăr, iute’ (cf. *DLR^a*, s.v. *telegar*) – toți aceștia din urmă fiind asociați cu o conotație pozitivă, și anume ‘cal falnic, rapid’, chiar dacă între ei se deosebesc prin semul [+/- matur], [+/- tânăr].

Notăm prezența termenului învechit *săgmariu* (cf. *LB^e*, s.v. *Săgmariu*) (variantă a lui *samar*), cu sinonimul *săgmăraș* (cf. *LB^e*, s.v. *Săgmărașu*), ce poartă, pe lângă sensul conservat și astăzi, anume ‘cal cu șa de purtat povară’ (cf. *DLR^a*, s.v. *samar*), încă un sens neînregistrat în dicționarele actuale, și anume ‘cal care poartă greutate în spate’, dar și ocurența termenilor *povod, povolnic/povol* (cf. *LB^e*, s.v. *Povodu, Povolnicu*) pentru a desemna ‘un cal dus de căpăstru’ (cf. *DLR^a*, s.v. *povod*) (ultimii definiți prin trimitere la primul), respectiv a termenului *jugan* (cf. *LB^e*, s.v. *Juganu*), pentru a denumi ‘un cal castrat, pus la jug’ (cf. *DLR^a*, s.v. *jugan*).

De asemenea, remarcăm faptul că redactorii consemnează circulația în paralel a unor termeni ce au dezvoltat derivate moționale: *asin – asină* (cf. *LB^e*, s.v. *Asinu, Asină*), respectiv *măgar – măgăriță* (cf. *LB^e*, s.v. *Măgariu, Magăriță*). Se cuvine subliniat faptul că în cadrul articolului consacrat termenului *măgar* este marcat și diminutivul *măgărel*. Pe lângă aceștia, am identificat un termen cu rol delimitativ între specii: *măgar-sălbatic* (cf. *LB^e*, s.v. *Măgariu sălbaticu*), respectiv cuvântul învechit cu circulație regională *mușcoi* (cf. *LB^e*, s.v. *Mușcoiu*), variantă a lui *mășcoi*, pentru actualul *catâr*.

(10) Ordinul Artiodactyla (paricopitate)

(10.1) Familia Suidae (porci)

Notăm atât prezența unor heteronime *porc – scroafă* (cf. *LB^e*, s.v. *Porcu, Scrofă*), cât și a unor derivate moționale *purcel – purcea* (cf. *LB^e*, s.v. *Purcelu, Purcea*). Se cuvine remarcat că, în cazul substantivului *porc*, redactorii consemnează într-o intrare distinctă un corespondent sinonimic al acestuia, și anume *râmătoriu* (cf. *LB^e*, s.v. *Rimătoriu*), după cum în cazul celei de-a doua perechi sunt înregistrate în interiorul fiecărei intrări mai multe elemente lexicale derivate cu sufixe diminutive: *purcelaș, purceluș*, respectiv *purceluță* (ultimul realizat printr-un dublet grafic) (cf. *LB^e*, s.v. *Purcelu, Purcea*). De asemenea, observăm existența unor delimitări între specii, și anume *porc-sălbatic* (cf. *LB^e*, s.v. *Porcu silbaticu*), cu sinonimul regional *gligan* (cf. *LB^e*, s.v. *Gliganu*), dar și prezența unor termeni specializați pentru a delimita în cadrul speciei diferite categorii de vârstă: *șuldeu* (cf. *LB^e*, s.v. *Șuldeu*) ‘purcel până la un an’ (cf. *DLR^a*, s.v. *șuldeu*), *burlinc* (cf. *LB^e*, s.v. *Burlincu*) ‘purcel înțârcat’ (cf. *DLR^a*, s.v. *burlinc*), cu diminutivele *burlincaș, burlincuș* (cf. *LB^e*, s.v. *Burlincu*), respectiv *vier* (cf. *LB^e*, s.v. *Vieru, Veru*) ‘porc necastrat’ (cf. *DLR^a*, s.v. *vier*).

(10.2) Familia Hippopotamidae (hipopotami) este reprezentată în lexicon prin constructul specializat ce desemnează specia, *cal-de-apă*. Subliniem faptul că acest termen nu beneficiază de o intrare distinctă, ci figurează în cadrul definiției consacrate articolului *cal* (cf. *LB^e*, s.v. *Calu*).

(10.3) Familia Camelidae (cămile și specii înrudite)

În lexicon sunt înregistrați doi termeni ce delimitează două specii: *cămilă* (cf. *LB^e*, s.v. *Cămilă*) și *dromedariu* (cf. *LB^e*, s.v. *Dromedariu*) (pentru actualul *dromader*).

(10.4) Familia Cervidae (cervide)

Semnalăm prezența câtorva termeni ce dezvoltă, de asemenea, derivate moționale: *cerb – cerboaie* (cf. *LB^e*, s.v. *Cerbu, Cerbóe*), *căprior – căprioară* (cf. *LB^e*, s.v. *Căprioru, Căprioră*), alături de sinonimele învechite astăzi *zâmbriu – zimbră* (cf. *LB^e*, s.v. *Zâmbriu, Zimbră*). Pe lângă acestea, este consemnat și sinonimul *ciută* (cf. *LB^e*, s.v. *Ciută*), pentru *căprioară, zimbră*. Singura observație ce se impune aici vizează realizarea formelor de singular și plural ale substantivului *cerboaie* prin sufixele moționale, învechite azi, *-oae* (citit: *-oai*), respectiv *-oi*.

(10.5) Familia Bovidae (bovine și specii înrudite)

Redactorii lexiconului consemnează, pe lângă termenul generic *vită* (cf. *LB^e*, s.v. *Vită*), numeroși termeni ce denumesc diverse specii. Astfel, notăm prezența heteronimelor: *capră* (cf. *LB^e*, s.v. *Capră*) [cu derivatul diminutival *căprușă*, realizat prin afixul lexical *-ușă*, față de actualul *-ișă*; cf. *LB^e*, s.v. *Căprușă*] – *șap/pârciu* (cf. *LB^e*, s.v. *Șapu, Pârciu, Pîrciu*) [al doilea termen exprimat printr-un dublet grafic: *pîrciu/pârciu* ‘șap de prăsilă’, cf. *DLR^a*, s.v. *pârci*], *oai* (cf. *LB^e*, s.v. *Óe*) [cu derivatul diminutival *oișă* (cf. *LB^e*, s.v. *Oișă*), marcat într-o intrare distinctă] – *berbece* (cf. *LB^e*, s.v. *Berbéce*) [cu derivatul diminutival *berbecuș* (cf. *LB^e*, s.v. *Berbecușu*)] sau forma învechită *arie(a)te* (cf. *LB^e*, s.v. *Ariéte*), *taur/bou – vacă* (cf. *LB^e*, s.v. *Tauru, Bou, Vacă*) [cu diminutivele *tăurel, tăurenci, boulean, bouș – văcușă* (cf. *LB^e*, s.v. *Tăurelu, Tăurenciu, Bouleanu, Boușu, Văcușă*)], dar și a unor termeni ce au dezvoltat derivate moționale: *ied – iadă* (cf. *LB^e*, s.v. *Edu, Édá, Iedu, Iadă*) [cu derivatul *ieduș* (cf. *LB^e*, s.v. *Edușu*)], cu echivalentul sinonimic învechit cu circulație regională *vătue* (cf. *LB^e*, s.v. *Vétue*) ‘iadă, capră tânără; noatenă’ (cf. *DLR^a*, s.v. *vătue*), *miel* (cf. *LB^e*, s.v. *Mnelu, Melu*) – *miea, miială* (cf. *LB^e*, s.v. *Mié, Miélă*) (cu derivatele diminutive *mieușel – mieușea, mieușă – mieuș*; cf. *LB^e*, s.v. *Mieușelu, Mieușé, Mieușă, Mieușu*), *juncu – junincă* (cf. *LB^e*, s.v. *Juncu, Junincă*), *gonitoriu – goniță/gonitoare* (cf. *LB^e*, s.v. *Gonitoriu, Gonită, Gonitóre*), *vișea – vișel* (cf. *LB^e*, s.v. *Vișé, Vișelu*) [cu diminutivele *vișelușă* (deosebită de forma actuală, *vișelușă*,

marcată în cadrul articolului *vișea* – *vișelaș* (cf. *LB^e*, s.v. *Vișé, Vișelașu*]). Observăm, de asemenea, prezența unor termeni specializați, în general învechiți și cu circulație regională, pentru a denumi diverse categorii de vârstă – *mioară* (cf. *LB^e*, s.v. *Mióră*) cu sensul de ‘oaie tânără care nu a împlinit un an’ (cf. *DLR^a*, s.v. *mioară*), *noatin* (cf. *LB^e*, s.v. *Nótinu*), variantă a lui *noaten*, întrebuițat atunci când se vorbește despre o cornuță mică ce ‘a împlinit un an’ (cf. *DLR^a*, s.v. *noaten*), *junc* (cf. *LB^e*, s.v. *Juncu*) ‘taur sau bou tânăr nepus la jug’ (cf. *DLR^a*, s.v. *junc*), *goniță* (cf. *LB^e*, s.v. *Gonitiă*) ‘vacă tânără în vremea gonitului, junincă’ (cf. *DLR^a*, s.v. *goniță*) – ori pentru a distinge între diverse specii – *țigără* (cf. *LB^e*, s.v. *Çigără*) ‘oaie cu lână scurtă, creată, moale și fină; variantă a lui țigaie’ (cf. *DLR^a*, s.v. *țigără*), *zurcană* (cf. *LB^e*, s.v. *Zurcană*) ‘oaie cu lână lungă, aspră și cu firul gros; țurcană’ (cf. *DLR^a*, s.v. *zurcană*), *capră-de-munte sau sălbatică* (cf. *LB^e*, s.v. *Capră de munte, séu silbatică*). Nu în ultimul rând, semnalăm prezența termenului *bour* (cf. *LB^e*, s.v. *Bouru*), ce denumește specia, și a echivalentului sinonimic al acestuia, *zimbru* (cf. *LB^e*, s.v. *Zimbru*).

3. În loc de concluzii

Identificarea și examinarea termenilor ce denumesc mamifere în *Lexiconul de la Buda* ne-au permis să constatăm valoarea de excepție a acestui dicționar, care, prin redactorii săi, înregistrează prețioase informații lexicale, gramaticale și enciclopedice vehiculate la început de secol XIX, oferindu-ne, astfel, un punct de reper esențial în analiza evoluției istorice formale și semantice a vocabularului specific epocii.

IZVOARE

LB^e = *Lexicon românesc-latinesc-unguresc-nemțesc care de mai mulți autori, în cursul a trizeci și mai multor ani s-au lucrat sau Lexicon valachico-latino-hungarico-germanicum quod a pluribus auctoribus decursu triginta et amplius annorum elaboratum est*. Budae: Typis et Sumtibus Typografiae Regiae Universitatis Hungaricae, 1825. Ediție electronică realizată de Maria Aldea, Daniel-Corneliu Leucuța, Lilla-Marta Vremir, Vasilica Eugenia Cristea, Adrian Aurel Podaru. Coordonator: Maria Aldea. Cluj-Napoca, 2013, www.bcucluj.ro/lexiconuldelabuda/, <http://dspace.bcucluj.ro/handle/123456789/48723>.

BIBLIOGRAFIE

- Aldea, Maria, 2015a, „Denumiri de insecte în *Lexiconul de la Buda* (1825)”, în Silvia Pitiriciu (coord.), *Mioara Avram – In memoriam*, Craiova, Sitech, p. 11–29.
- Aldea, Maria, 2015b, „Denumiri de păsări în *Lexiconul de la Buda* (1825)”, în *The Proceedings of the European Integration – Between Tradition and Modernity Congress*, Editura Universității Petru Maior, vol. 6, p. 218–233.
- Avram, Mioara, 2001, *Cuvintele limbii române între corect și incorect*, Chișinău, Cartier.
- Ciorănescu, Alexandru, 2007, *Dicționarul etimologic al limbii române*, ediție îngrijită și traducere din limba spaniolă, de Tudora Șandru Mehedinți și Magdalena Popescu Marin, București, Saeculum I.O.
- DLR^a* = *Dicționarul limbii române*, ediție anastatică după *Dicționarul limbii române (DA)* și *Dicționarul limbii române (DLR)*, București, Editura Academiei Române, 2010.

- Kindersley, Dorling, 2007, *Animale – ghid vizual complet al lumii sălbatică*, coord. David Burnie, trad. Adriana Bădescu *et al.*, referent de specialitate Oana Popescu, București, Enciclopedia RAO.
- Morcov, Mihaela-Mariana, 2007, „Denumiri de animale în limbile romanice. Cuvinte din vocabularul magico-religios”, în Gabriela Pană Dindelegan (coord.), *Limba română – stadiul actual al cercetării. Actele celui de al 6-lea Colocviu al Catedrei de Limba Română (29–30 noiembrie 2006)*, București, Editura Universității din București, p. 677–684.
- Morcov, Mihaela-Mariana, 2010, „Pour une nouvelle lecture de certains zoonymes romans: La perspective de croyances totémiques”, în *Романские языки в эпоху глобализации: лингвистический и социолингвистический аспекты*, Факультет романской филологии, москва, p. 274–286.
- Murariu, Dumitru, Aurora Mihail, 2008, *Mic atlas – Mamifere*, București, ALL Educațional.

NAMES OF MAMMALS IN *THE LEXICON OF BUDA* (1825)

(Abstract)

Identifying and investigating the names of mammals of the *Lexicon of Buda* (1825) allowed us to highlight the outstanding value of this dictionary, which, through the agency of its editors, records a valuable lexical, grammatical and encyclopedic information specific at the beginning of the 19th century.